

Den indsats, der skal til, er på mange niveauer, og mange instrumenter skal bruges og spille sammen. Det er således i Folketinget, amter og kommuner, i de regionale arbejdsmarkedsråd og uddannelsesinstitutioner, i virksomheder m.v., at man har et ansvar for at være opmærksom på den regionale udvikling.

Fra Folketingets side må det ved indgangen til det nye årtusinde have højeste prioritet, at vi påtager os ansvaret for en tidssvarende regional udbygning af elektroniske kommunikationsveje, således at der er lige adgang til oplysning, uddannelse, kommunikation og kultur i alle dele af Danmark. Det vil også betyde større muligheder for etablering af hjemmearbejdspladser og øge muligheden for en vidensbaseret erhvervsudvikling. IT i de tyndtbefolkede områder kan ikke vente på, at markeds kræfterne løser opgaven.

Selvfølgelig skal der også fortsat fokuseres på den overordnede infrastruktur, miljø- og planlovgivning samt kultur-, erhvervs- og boligpolitik. Det er traditionelle politikområder, der tilsammen og hver for sig har stor indflydelse på den regionale udvikling, og efter Det Radikale Venstres opfattelse ville det være en god idé, at der i forbindelse med ny lovgivning på disse områder var en systematisk regional konsekvensvurdering.

Også den økonomiske politik, bloktilskudsordninger, overførselsindkomster, arbejdsmarkeds- og uddannelsespolitik samt skatteregler er vigtige faktorer for den regionale udvikling.

Folketinget har en stor opgave at løse, og man må ikke bilde sig ind, at det er nok at spille på et enkelt instrument. Vi skal på den anden side heller ikke bilde os ind, at vi kan og skal styre det hele. For det første har vi medspillere i amter, kommuner m.fl., og vi må huske, at de fleste kommuner består af såvel by- som landområder. For det andet skal vi give rum for befolkningens virkelyst og ikke lave lovgivning, der forvrider eller har forkerte incitamenter indbygget.

Det Radikale Venstre ser frem til den annoncerede regionalpolitiske redegørelse, og vi glæder os til debatten i forlængelse heraf. Vi kan ikke stemme for Dansk Folkepartis forslag til vedtagelse. Det er både for bredt og for snævert, og alt muligt andet kunne vi sige om det. Vi har så til gengæld fremsat vores eget.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nu er det jo lang tiden siden, vi har set statsministeren i salen, selv om forespørgslen egentlig

er rettet til ham. Derfor er jeg nødt til at vende blikket mod den radikale regeringspartner og så måske lige prøve at høre, hvor regeringen egentlig står; måske kan fru Inger Marie Bruun-Vierø svare på det.

Et af de initiativer, som regeringen er medansvarlig for, og som kommer meget snart, er jo sammenlægningen af en række politikredse. Der har man gjort det, at man har nedsat en kommission, der ser ud til at finde ud af, at man vil ændre antallet fra de 54 politikredse i dag til 24 politikredse.

Jeg vil godt spørge, om Det Radikale Venstre er enig i, at man skal lave den form for centralisering. Jeg kan nævne som eksempel, at her i Københavns Kommune betyder det, at København, Tårnby og Frederiksberg politikredse påtænkes sammenlagt, altså en politikreds, der kommer til at omfatte over 600.000 indbyggere, hvorfra man vil styre det hele.

Det er en udvikling, som jeg ikke troede at Det Radikale Venstre stod bag, og jeg er meget spændt på at høre, hvor partiet og regeringen står i den her sag.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det, der kalder mig op, er den radikale ordførers løfte om, at alle regioner skal ligestilles. Det får mig igen til at spørge, om ikke den radikale ordfører bevæger sig lidt i et hovedstadsunivers.

Vi har jo, som vi før har hørt, forslag fremme fra en politikommission. Det er da fint, at vi f.eks. i Viborg og Ringkjøbing Amter måske i fremtiden skal reduceres fra seks politikredse til to, måske tre, hvis man kan finde ud af det, men hvor langt får beboerne så til en politistation? Advokaterne flytter vel efter, for dommerkontorerne skal vel også flyttes efterhånden, det skal være superdommerkontorer, vi skal have. Hvad disse byggerier i grunden vil koste, ved vi ikke det mindste om endnu.

Men nærheden og det særpræg, vi gerne vil have i befolkningen, alt det, den radikale ordfører snakkede om? Nogle bor i lavtlønsområder, lavtlønsklasserne bor dér, de mere rige bor i husesne dér. Er det ikke med til ligesom at gøre skellet endda endnu større, hvis vi siger, at nu skal alle advokater bo i én by, alle dommere i én by og alle politibetjente i én by. Og så kan vi andre for resten bo ude i de andre huse.